

Sygn. akt II Ca 631/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki (spr.)
Sędziowie	SSO Jarosław Gołębiowski SSR del. Aleksandra Szymorek - Wąsek
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa B. S.

przeciwko A. G.

o zniesienie służebności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 16 kwietnia 2015 roku, sygn. akt I C 1370/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powódki B. S. na rzecz pozwanego A. G. kwotę 800 (osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

SSO Arkadiusz Lisiecki

SSO Jarosław Gołębiowski SSR Aleksandra Szymorek-Wąsek

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 631/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim po rozpoznaniu sprawy z powództwa- B. S., przeciwko - A. G. o zniesienie służebności

oddalił powództwo oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 19 września 2008 roku, w sprawie I Ns 874/07 Sąd Rejonowy w Tomaszowie M.. dokonał zniesienia współwłasności nieruchomości położonej w T., przy ul. (...), o powierzchni 0,0583 ha oznaczonej w ewidencji gruntów numerem(...), posiadającej założoną księgę wieczystą nr (...) w ten sposób, że B. S. przyznał na wyłączną własność nieruchomości położoną w T., przy ul. (...), o powierzchni 0,0290 ha i oznaczoną numerem ewidencyjnym (...), zaś A. G. przyznał na własność nieruchomości położoną w T., przy ul. (...), o powierzchni 0,0293 ha i oznaczoną numerem(...) - na mapie podziału sporządzonej przez biegłą U. B.. Na rzecz każdorazowego właściciela działki nr (...) położonych w T.przy ul. (...) ustanowił nawzajem nieodpłatną służebność gruntową, polegającą na prawie przechodu i przejazdu zgodnie ze szlakiem oznaczonym kolorem szarym na mapie sporządzonej przez biegłego geodetę U. B..

(...) stron położone są w T., przy ul. (...). Zarówno nieruchomości powódki - działka nr (...), jak i pozwanego A. G. - działka nr (...) zabudowane są budynkami od strony ulicy (...), wolna pozostaje przestrzeń w części środkowej pomiędzy tymi nieruchomościami, od strony ulicy (...). Tam też usytuowany jest i ustanowiony na każdej z działek pas stanowiący teren służebności przechodu i przejazdu, posiadający łączną szerokość 3. metrów, zaś na każdej z tych działek po 1,5 metra i oznaczony kolorem szarym. Dalej nieruchomości rozdziela ogrodzenie oraz każdy z właścicieli ma swoją bramę.

Od frontu, od ulicy (...) jest brama wjazdowa, prowadząca poprzez wspólny wjazd, jej skrzydła schodzą się na granicy działek (...). Pozwany wymontował swoje skrzydło bramy. Strony są skłócone. Dochodzi do utrudniania korzystania ze wspólnego wjazdu również poprzez zastawianie go zaparkowanym pojazdem. W spór między stronami angażowana jest Policja, Straż Miejska i inne instytucje. Od północy na działce pozwanego znajduje się furtka, stanowiąca przejście na sąsiednią posesję.

Mając tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo nie jest zasadne .

Nie budzi wątpliwości Sądu Rejonowego, iż zachowania pozwanego zamierzone przez niego oraz niezamierzone czynią uciążliwym korzystanie przez rodzinę powódki ze wspólnego wjazdu. Te okoliczności powódka udowodniła poprzez dowód z dokumentów oraz zeznań świadków.

Do zniesienia służebności nie wystarczy jednak wykazanie następującej zmiany stosunków, takiej która niesie za sobą konflikt pomiędzy stronami. Muszą zostać spełnione wszystkie przesłanki określone w art. 294 k.c.

Przepis ten stanowi bowiem, że właściciel nieruchomości obciążonej może żądać zniesienia służebności gruntowej za wynagrodzeniem, jeżeli wskutek zmiany stosunków służebność stała się dla niego szczególnie uciążliwa, a nie jest konieczna do prawidłowego korzystania z nieruchomości władnącej.

Ukształtowanie przedmiotowych nieruchomości w centrum T.. przy zwartej zabudowie, ich niewielki obszar oraz usytuowane na nich zabudowy, sprawiają że przedmiotowa służebność jest konieczna dla prawidłowego korzystania z nieruchomości władnącej .

Z uwagi na brak spełnienia przesłanek z art. 294 k.c. oddalono powództwo natomiast o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Pełnomocnik powoda zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. Nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez nie poczynienie ustaleń w zakresie czy jest konieczny i dlaczego jest konieczny wspólny wjazd na posesję stron do prawidłowego korzystania z nieruchomości władnącej, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych polegającym na przyjęciu, iż nie zostały spełnione łącznie przesłanki wymienione w art.294 k.c. a mianowicie, że wystąpiła zmiana stosunków na skutek, czego służebność stała się uciążliwa a nie jest ona konieczna do prawidłowego korzystania z nieruchomości władnącej.

2. Naruszenie art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji cyklicznego naruszenia przez Pozwanego zasad współzycia społecznego polegających na zamierzonym czynieniu uciążliwym korzystanie przez rodzinę Powódki ze wspólnego wjazdu;

ponadto zarzucam:

3. Naruszenie Art. 294 kc poprzez błędne jego zastosowanie w sytuacji, gdy Sąd nie poczynił ustaleń czy wspólny wjazd jest konieczny do prawidłowego korzystania z nieruchomości władnącej;

4. Naruszenie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 2 i 7 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu polegającym na nieuzasadnionym i bezkrytycznym zasądzeniu na rzecz powoda kwotę 2.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W konkluzji wnosił o: a/ zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa; b) w przypadku odmowy zmiany wyroku wnosił ewentualnie o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania; c) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za pierwszą instancję w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych; d) zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą według norm przepisanych.

Pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja nie jest zasadna.

W ocenie Sądu II instancji sprawa niniejsza została wyjaśniona do merytorycznego jej rozstrzygnięcia. Zostały przeprowadzone przez Sąd Rejonowy wszystkie dowody wskazane przez strony. W tym miejscu należy przypomnieć, że przepis art. 6 k.c. stanowi, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która wywodzi z niego skutki prawne. Reguła ta została powtórzona w przepisie art. 232 k.p.c. Nowelizacja prawa procesowego dokonana w latach 1996 – 2007 doprowadziła do zerwania z modelem procesu opartym na dogmacie prawdy tzw. obiektywnej. Wprowadzone zmiany doprowadziły do wzmocnienia zasady kontrydiktoryjności w procesie oraz do zniesienia zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego.

Skoro strona powodowa nie przedstawia dowodów na okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, to uznać należy, że dane fakty nie zostały udowodnione. Czynienie zatem Sądowi I instancji zarzutu, że nie zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy jest nieuzasadnione.

Także nie ma racji autor apelacji kiedy to zarzuca sądowi I instancji naruszenie art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie. Przepis powyższy z uwagi na uregulowanie kwestii zniesienia służebności gruntowej w przepisie art. 294 k.c. i art. 295 k.c. nie może być podstawą materialną uzasadniająca żądanie pozwu. Kwestie bowiem dotyczące ochrony wykonywania służebności gruntowej mogą być realizowane na gruncie innych przepisów prawa materialnego.

Przepis art. 294 k.c. przyznaje właścicielowi nieruchomości obciążonej roszczenie o zniesienie służebności w razie kumulatywnego spełnienia się określonych w nim przesłanek. Zmiana stosunków musi dotyczyć sfery gospodarczej po stronie nieruchomości obciążonej lub władnącej albo po obu stronach. Nie obejmuje natomiast stosunków osobistych między właścicielami nieruchomości obciążonej i władnącej (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 07.12.1964 r., III CO 61/64, OSNCP 1965/6/95, i z dnia 08.04.1999 r., II CKN 286/98 nie publ.).

Skoro podstawą zniesienia służebności gruntowej w niniejszej sprawie jest konflikt między właścicielami nieruchomości na tle korzystania ze służebności przejazdu i przechodu, to ten fakt nie może czynić zasadnym zarzutu apelującego obrazy przez Sąd Rejonowy przepisu art. 294 k.c.

Także nie jest trafny zarzut obrazy przez Sąd I instancji art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 2 i 7 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu polegającym na nieuzasadnionym i bezkrytycznym zasądzeniu na rzecz powoda kwotę 2.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Podstawą zasądzenia opłaty dla adwokata, stanowi umowa jaką zawarła strona z pełnomocnikiem.

Ponieważ apelacja nie jest zasadna dlatego na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. tj. stosownie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

SSO Arkadiusz Lisiecki

SSO Jarosław Gołębiowski SSR Aleksandra Szymorek Wąsek

Na oryginale właściwe podpisy